

BOHEMIA
Zeitung der Tschechischen
Demokratischen Federalisten
Journal of Czech Democratic
Federalists
REDAKTION
Köln-Ehrenfeld
Hansemannstr. 54-58
Telefon 5 58 38

Bohemia

LIST ČESKÝCH DEMOKRATICKÝCH FEDERALISTŮ

Číslo 65. - 28. ledna 1957.

UVNITŘ LISTU:

- Problém světového odzbrojení
- Je mnoho nejasného kolem RFE.
- To není boj za svobodu
- Však nejsou všichni ulomenou haluzí.
- Koloběh otroctví se vrací a vrací
- Plátník pod vějíčkou s lapem.
- Jednou větou.
- Zrcadlo domova

OPĚT NÁVRAT KE STALINISMU

Komunistický Východ je i nadále centrálně řízen z Moskvy

S napětím se očekává výsledek zasedání Nejvyššího sovětu, který byl svolán na 5. února t. r. do Moskvy. Zůstává ale otázkou, zda budou publikovány výsledky horečnaté činnosti komunistických vůdců, nervosních posledními událostmi, právě jako oficiální vyhlášení nové osy Praha-Moskva-Peking. Tato osa má svou centrálu sice i nadále v Moskvě, odtamtud však není možno již zdolávat všechny vnitřně komunistické potíže a zároveň pokračovat v ofenzivě proti západním demokraciím. Nejde však jen o to. Ani při získávání vlivu na asijské či africké barevné národy Moskva sama již nestačí, i když posílá vládní delegaci do Jemenu a Iranu a maršála Žukova do Indie. Čou En-lajova cesta po Asii se skoky přes Moskvu do Varšavy a Budapešti a zpět přes Moskvu do Indie k jednání s Nehru, ukázala sílu posice Rudé Číny v komunistickém bloku v praxi, takže i Gomulka rychle vyhoví radě čínského soudruha - uznávat Moskvu i nadále za centrum všeho komunistického.

Uvolňování mezi satelity a SSSR, jež dosáhlo vrcholu při maďarském povstání, přichází opět do stadia přísné disciplíny, projevované řadou nových úmluv, ať již o t. zv. finanční pomoci SSSR Polsku a Maďarsku a nebo o vědecko-technické, kulturní a hospodářské výměně. Z toho důvodu Moskvě věrně Československo bylo donuceno vzdát se naděje o rozšíření zahraničního obchodu se Západem, neboť nová čsl.-sovětská hospodářská smlouva, která má o celých 11% větší objem než r. 1956, nedovolí hledat další nová odbytiště. Spíše hospodářský než politický význam ČSR v rámci komunistického bloku stále stoupá a hraje dnes důležitou úlohu při výstavbě chudé německé sovětské zony a revoluci zničeného Maďarska. Pro svou nejlepší průmyslovou i životní úroveň stává se ČSR výkladní skříní komunistického bloku, která bude přesvědčovat „soudruhy“ nejen z Východu i Západu (jako na př. francouzskou delegaci KS, jež jednala s KSČ), nýbrž i nekomunistické západní návštěvníky, o možnostech „úspěšné prosperity komunistického hospodářského systému“.

Maďarské události přesvědčily komunisty, že bez Stalina není možno udržet moc a poslušnost „soudruhů“, a proto Chruščev, který na XX. sjezdu Stalina tak ostře odsoudil, obrátil dne 1. ledna t. r. jako na okliku, prohlásil se za stalinistu a v rozhovoru s Čou

En-lajem se vyjádřil, že pro něj není rozdíl mezi stalinismem, Stalinem a komunismem. Potvrzuje to také kádarská vláda v Maďarsku, která se dnes drží u moci terorem, zatýká odpůrce, popravuje a svůj úkol vidí v založení nové tajné policie a komunistické milice. Skutečným pádem v Maďarsku je však sovětský velvyslanec, který diriguje sovětskou okupační armádu a také Kádara.

Všechny tyto potíže snaží se sovětský blok přikrýt svýšenou protizápadní propagandou, hlavně proti Eisenhowerově doktríně o pomoci arabským státům, proti opěrným bodům US armády, vyzbrojeným atomovými zbraněmi, proti Francii a Anglii a v poslední době vystupovanými útoky proti Německé spol. republice.

„Mírová“ ofenziva se tedy Sovětům nepodařila. Ani s komunistickou Jugoslavií nedošlo k takovému smíření, jakého si Moskva přála a v proudu jsou ostré ideologické polemiky mezi Moskvou věrnými komunisty a Bělehradem. Tito však svým setkáním s Chruščevem a cestou do Moskvy ztratil mnoho sympatií u komunistických antisovětských, stejně jako u západních demokracií a jeho styk s Varšavou je více méně symbolický a bez praktického významu.

Na Západě se všechen tento pohyb komunistů sleduje velmi pozorně a západní demokracie se formují, aby odolaly každému, ať propagandnímu, ideologickému nebo vojenskému náporu z Východu. Těžkosti Sovětů nevzhuzují momentální naději, že by bylo možno polevit v ostražitosti a proto vláda USA zvyšuje miliardové částky na zbrojení nejen své armády, nýbrž všech svých spojenců, a válka ve své studené formě pokračuje. Komunisté jsou nuceni měnit taktiku, hospodářské plány, případně i osobní obsazení ve vedení.

Jak silná je posice Chruščeva, Malenkova a pod., ukáže nám konkrétně zasedání Nejvyššího sovětu. Otázka, zda komunistický debakl v Maďarsku znamená sovětský Stalingrad, bude však zodpovězena později.

VI. Pekelský.

Čsl. vláda odjela z Prahy do Ruska

Na pozván Rady ministrů SSSR odjeli dne 25. 1. 1957 do Moskvy všichni čsl. ministři komunističtí předáci v čele s A. Zápotockým, který po prvé opouští ČSR ve funkci prezidenta. Zápotockého doprovázejí: předs. vlády W. Široký, první taj. ÚV KSČ A. Novotný, nám. předs. vlády V. Kopecký, taj. ÚV KSČ J. Hendrych a ministři: V. David, R. Dvořák, gen. plk. B. Lomský, Ing. O. Šimůnek, Dr. J. Kyselý, Dr. J. Plojhar (předs. strany lidové), Ing. E. Šlechta (předs. strany socialistické) a předs. Sboru slov. poverníků R. Strechaj. „Těsně před odjezdem vykonal prezident republiky Zápotocký přehlídku česné jednotky a rozloučil se, stejně jako ostatní členové delegace, s členy naší vlády a s četnými představiteli našeho veřejného života a s členy

pražského diplomatického sboru.“ (Pražský deník 25. 1. 1957.) Tato zpráva, vydaná pražského rozhlasu podtrhuje důležitost zájezdu čsl. komunist. vlády. V Moskvě se bude jednat nejen o rozdělení úloh v sovětském bloku, nýbrž i o čsl. korekturu pětiletého plánu pro r. 1957, jenž musí harmonovat se změnami sovětského hospodářského plánu, případně ke schválení pro zasedání Nejvyššího sovětu dne 5. 2. t. r. v Kremlu. Změny jsou vynuceny hlavně událostmi v Maďarsku.

Porady budou zajímavé pro budoucí vývoj komunistické ČSR, jež následkem „obtěž“ je nucena „snížit tempo hospodářského rozvoje v letošním roce“, jak již píše pražský tisk, aby pomalu připravil obyvatelstvo na další ztížení hospodářské situace.

Obnovený Ripka v Chicagu

DR. MICHAL ZIBRÍN

Smutně pověstný Mikuláš Ferjenčík a A. L. Nehasil neopětně svolali na 1. 12. 1956 členstvo „Čs. dem. exulantických organizací v Chicagu“, aby vyslechlo obnoveného Dr. Ripku. Tato levicová společnost neodvážila se již přijít z Ripkou před veřejnost a proto pozvali pozvánkami jen nejvěrnější. Domnívali se, že mimo nejvěrnějších nikdo nepřijde a že Ripka bude mít tedy klid. Mýlili se však. Jako na povel se před budovu, kde Ripka měl svůj projev, dostavil zástup protestujících antikomunistů, aby piketovali služebníka Kremlu. (Pozn. red.: Piketující nesli transparenty s nápisy „Ripka prodal ČSR“, „Ripka, loutka komunismu“, „Ripko, nech si svoji revoluci, nechceme titoismus“ atd.) Z toho důvodu opatrný Ripka vnikl do budovy raději zadním vchodem.

Mluvil na téma „Revoluce ve Střední Evropě“. Mezi posluchači neměl sice žádného Maďara, ale tím více tam byla deputace Poláků, která již delší dobu kolabuje s českými socialisty. Jak dobře víme, byl to právě Ripka, který v r. 1943 v Londýně, jako zástupce Jana Masaryka, roztrhal svazky s exilními Poláky a zrušil i spojení, uzavřené s gen. Sikorským. Později spěchal jako první uznat prosovětskou polskou vládu, vedenou tehdy z Moskvy a Moskvou. Tyto protipolské činy jsou dobře známy a Ripka je nikdy ani netajil. Přesto však delegaci oslovil „bratři Poláci“, a milostně se na ně usmíval, aby zapomněli na to, co bylo a uvěřili ještě jednou tomu samému Ripkovi.

Pak podobně ty Maďary, jež v r. 1945 vyžadoval a nechal vyvěstí ze Slovenska a proti

NA PRANÝŘ

Mnichovský „Süddeutsche Zeitung“ přinesl policejní zprávu, že je hledán 49 letý Jar. Modl a jeho 40 letá manželka Hilda, kteří byli udáni pro podvody a kteří zmizeli z Mnichova i s 20.000.— markami svých věřitelů. Jen jedna samotná obchodnice ztratila u Modla přes 11.500.— DM. Manželé Modlovi, kteří před 3 lety přišli z Berlína do Mnichova a to jako úředníci smutně známého AFGR (American Fundu), otevřeli po krátké době v Mnichově textilní obchod (t. zv. „Versandhaus Hilde Modl“), když se předtím domluvili s vedením AFGR, že budou dodávat veškeré zboží na textilní poukazy pro uprchlíky. Mnichovská policie učinila výzvu, aby se hlásili další poškození a to na policejním presidiu (München, Etsstrasse, Zimmer 304). Policie zastává názor, že Modl uprchl zpět za „železnou oponu“. Je pozoruhodné, že Jar. Modl je jedním z přátel neslavně známého Zenklova harcovníka Fr. Runzy, s nímž přišel z Berlína do AFGR v Mnichově, kde Runza dostal místo ředitele a Modl se stal ředitelem účtárny. Fr. Runza je dnes redaktorem mnichovského RFE. Jak známo, Modl je již pátým Runzovým přítelem, který se vrátil za „železnou oponu“. Předcházeli ho čtyři Runzovi přátelé a političtí spolupracovníci z doby pobytu v Berlíně, Zvolský, Řehal, Mikeš a Kalas — čtyři komunističtí agenti, kteří svým návratem do ČSR otráslí protikomunistickým exilem, poněvadž s sebou vzali kartotéky a bohatý materiál o exulantech a tím ohrožují sto antikomunistů v ČSR. Ve Frankfurtu/Německo jsou souzeni členové lupičské bandy bílí Starých. Státní prakurátor navrhl trest: Oba bratři Staří každý 15 let, Aug. Machka a Luc. Markočki 12 let, Oldřich Kraus 7, V. Fencel 6, Fr. Bandas a M. Stará 4 roky vězení. Bílí, Staří, Machka, Markočki a Fencel mají po odpykání trestu zůstat jako zločinci z povolání pod zajištěním dozorem.

VÁŽENÍ ČTENÁŘI!

Vyrovnali jste již dluh za „Bohemii“ za rok 1956? A zaslali jste již předplatné na rok 1957? Jestliže nikoli, prosíme, poukážte nám dlužný obnos. Nenechte se upomínat.

Další zatčení

V Praze byli 16. t. m. odsouzeni pro „špionáž“ býv. vedoucí ředitel První české pojišťovny v Praze JUDr. Jos. Potoček a býv. gen. taj. Ústřed. ředitelství lihovarnického a drožďárenského průmyslu Dr. V. Kvičera k smrti, Dr. Jos. Ticháček 15 let a Jan Macho 10 let žaláře. Byli obviněni, že pracovali pro anglickou špionáž a to př. přes Jos. Kosinu z BBC v Londýně, který př. dal Potočkovi instrukce při jeho posledním obchodní cestě do Londýna. V Praze byli odsouzeni 36 letá L. Albrechtová (jejíž manžel žije v exilu) na 7 let a 21 letý J. Reimon na 5 let žaláře, kteří se 23. 10. 1956 pokusili s pistolí v ruce donutit posádku čs. dopravního letadla Praha-Bratislava, aby letadlo změnilo směr a přistálo ve Vídni. Albrechtová př. měla s sebou i akumulator z auta, jímž předstírala, že má připravenou nálož s traskavinou a vyhrožovala př., že výbuchem zničí ve vzduchu celé letadlo, když nebude uposlechnuto jejího rozkazu. Na to pilot reagoval náhlým výkřkem letadla. Albrechtová upadla na podlahu a tak byla odzbrojena a spoutána. Pro pokus špionáže byl v Praze odsouzen na 2 roky vězení Rud. Němec. V Slovensku byl zatčen 22 letý Boh. Macek a obviněn, že přišel ze Západu jako amer. špión. V ČSR byl zatčen obch. Ing. W. Salzig z Německa a obviněn ze špionáže pro Západ. S ním byla zatčena i řada Čechů, př. pro spolupráci.

protikomunisty, jako je Zenkl a ON a zamestnanci RFE, kteří čas od času odcházejí do bratrské matičky Prahy.

Nuže, kdo by nebyl znal Ripku už dříve, jak se umí přetvařovat a jak umí obrátit minulost na rubu, ten by ho jistě nebyl poznal. Byl to celkem nový Ripka, kterého zajímala již jen dunajská kotlina a spojená Evropa a který není vůbec zvědavý na to, co na to řeknou Češi a Slováci a co hlavně ti Slováci, kteří ho nechtějí vidět ani slyšet. Nebot ta okolnost, že tam byl na pozvánce uveden Dr. Ferjenčík a mezi posluchači měl i svého sluhu Kučeru a střílejšího konsula Gejzu Krnu, to ještě na opanování Slováků nepostačí, neboť jak vidět, nikdo jim nedá tanky a nikdo je nepůjde chránit — jak si to myslí a vysvětlovali — před rozhořčený národ. Ukaz doby jasně říká, že nikdo nebude z Ameriky národům někoho vnucovat, neboť národy se o svoje vysvobození budou muset postarat bohužel sami.

Ripka přednesl i novou osvobozovací teorii: budou to př. ženy, jež národ udrží a o svobodu. Tomu je př. nutno věřit, to př. dokazuje doba. Odkud vzal tento nový výmysl, je jeho věc. Jen pro komunisty na př. na Slovensku zavírají vše mužů pro různé protibolševické akce? To už nevyvětil, stejně jako pomlčel podle možnosti i o jiných vážnějších problémech. Posluchače ovšem ponechal v přesvědčení, že ONI to mají již zajištěné a každý, kdo s nimi vydrží ve svornosti, bude šťastný. Budou to př. dělat lépe než Maďari, kterým vyčetl všechny chyby, přesto že v řeci oplýval brausovou láskou a oddaností. Uvěřili-li potom Maďari, to je jistě druhá a palčivější otázka.

Ripka se tedy opět ukázal na veřejnosti, jenomže tentokrát neměl již odvahu postavit se před tvář antikomunistických exulantů.

Starý problém světového odzbrojení

UNIV. PROF. DR. K. WIERER

Problém odzbrojení zaměstnával ode dávna všechny teoretické hlasatele pacifismu a mnohé praktické politiky a státníky. Teoretikové nepochybně soudili, že by postačila dobrá vůle státníků všech států, aby byl zabezpečen trvalý mír v celé Evropě nebo docela v celém světě. Praktičtí politikové a státníci byli v tomto ohledu skromnější, případně zdrženlivější, jelikož usuzovali, že ve skutečnosti lze dosáhnout pouze značného omezení zbrojení, případně nákladů na zbrojení.

Problém obecného odzbrojení nabývá jistě aktuálnosti v době přítomné, kdy se Indie pod vedením Nehruových snaží o vytvoření tak zv. neutrálního mocenského bloku a kdy se Sověty pokoušejí zakrýtí krvavé rozdrácení hrdeckého maďarského povstání hřimáním proti imperialismu. Docela konkrétně chtějí Sověty zabezpečit tím, že by byla zřízena kontrolovaná vzdušná oblast mezi západním a východním blokem v šíři dvakrát 800 km v Evropě.

Achillovou patou všech odzbrojovacích plánů v dějinách lidstva byl nedostatek důvěry mezi soupeřícími mocnostmi určitých zemí, po případě celého světa. V dnešní době je zbrojení nesporně břemenem relativně větším nežli v době před vynálezem parníků, letadel, aut a před objevením atomové energie. Je proto zcela pochopitelné, že moderní lidstvo je na jedné straně vedeno uvedenou nedůvěrou ke zbrojení, na druhé straně však nedávnými hroznými válečnými zkušenostmi a při nejmenším i současnými veřejnými břemeny k snaze omezení zbrojení. Důsledkem toho žijeme ve světě jistěho

81 LET DR. KONRÁDA ADENAUERA

Dne 5. ledna 1957 dožil se v plném zdraví německý kancléř Dr. Konrad Adenauer 81 let. Jeho úspěšnou činnost nejen pro německý národ, ale i pro celou Záp. Evropu, není třeba zdurazňovat. Začlenění Sársky do Německé spolk. republiky konuje státnické dílo Dr. Adenauera a dokazuje novou německou mírovou politiku spolupráce s Francií, vzájemně se respektující při vůli ubránit Záp. Evropu před komunistickým nebezpečím. Při této příležitosti je třeba zduraznit i sympatie Dr. Adenauera pro boj národu za „železnou oponu“, stejně tak, jako pomoc dnešní vlády Něm. spolk. rep. blízkým uprchlíkům včetně nových maďarských exulantů. Jistě můžeme se srdci všem českým exulantům, když přejeme Dr. Adenauerovi mnoho dalších úspěchů a hodně zdraví.

Je mnoho nejasného kolem RFE

DR. OLDŘICH K. OBERLAND

National Committee for a Free Europe Inc. je soukromá společnost, provozující politickou činnost za asistence amerických financí, za blahobře církveckých hodnostářů, za podpory činitelů politického života v USA. Tato fakta znamenala ovšem hned při založení určitý závazek seriosnosti, neboť Radio Free Europe má být reprezentantem USA v západní i východní Evropě.

Dolar je po celém světě veliký peníz a lze za něj něco pořídit. Vedoucí ředitel čsl. sekce, Ferdinand Peroutka, si zpočátku získal vděčnost za ideu hořlavým vodkem naplněných balonů, donášejících do komunistického Československa jménem páni Holmanů a Fordů komunistické básně S.K. Neumannů. Kdo znal poměry, věděli od samého začátku, že skupina diletantů v čsl. oddělení způsobí svým chleboďářem přemnohé těžké chvíle a že celá vysílání bude na škodu potřebné prestiže USA, ba i na škodu posluchačům za „železnou oponu“. Teprve však organizovaný odchod šesti významných spolupracovníků RFE (či jak se tvrdilo, jeho protikomunistických agentů) do Československa otevřel oči mnoha vlivným Američanům. Bylo již dokázáno, že spoluprací oněch agentů RFE bylo v ČR poškozeno mnoho nekomunistů, jejichž jména měla k dispozici čsl. policie. Zprávodajství RFE je jedním z nejhorších a nejdříve placených na celém světě.

Za celá roky vysílání RFE upoutalo na sebe největší pozornost svobodného světa v době maďarského povstání. Jak rozhořčeně referoval světový tisk, RFE naznačováním slibu vojenské pomoci Západu značně ovlivnilo krvavý maďarský povstání. Tyto věci staly se předmětem dvou tisků i v USA, Kanadě a jinde, a nebudou proto ani v kruzích FEC neznámé. Tím spíše, že už i americké a kanadské novinářství vyslovovalo své podivení nad takovou činností, odporující skutečným zájmům UNO, USA, svobodného světa a i lidu za „železnou oponu“. Marně se však veřejně mínění doptává, komu že to RFE vlastně tedy slouží?

protikladu, jenž byl již dříve vynikajícími filozofy, státníky, spisovateli a umělci výstižně charakterisován a kritisován.

Chceme-li se správně orientovat v dnešních vyhlídkách a budoucích možnostech všeobecného odzbrojení nebo alespoň podstatného omezení zbrojení, musíme si uvědomit povahu sil, jež ovládají lidské společnosti a zejména státy. Kritické zkoumání společenského a zvláště státního života nám jasně ukazuje, že i státy nejsou řízeny jen rozumovými úvahami, konstrukcemi a soustavami, nýbrž i zájmy skupin a konečně i jistými podvědomými, hromadnými silami lidských pospolitostí, které případně se mohou intenzivně uplatnit v hrozné formě davové psychosy. Přitom však nesmíme zapomínat, že ideové soustavy a programy mají ve státním a mezistátním životě velký význam a vliv nejen potud, pokud ovlivňují své idealistické a rozumově přesvědčené stoupence, nýbrž i potud, pokud jsou s to vzbudit hromadný, příznivý ohlas podvědomých sklónů, vlastních velké části obyvatelstva států, po případě mocenských bloků. To znamená prakticky na př. tolik, že komunistické heslo boje proti imperialismu v duchu „největšího bojovníka proti imperialismu“ J. V. Stalina, k němuž, jak se zdá, se zase vrací i oficiální kurs SSSR, ovlivňuje netoliko přesvědčené komunisty, nýbrž že zde získává mnohé sympatisující s komunismem, onde – díky pusté demagogii komunismu a nedostatku nekomunistických informací zdrojů – alespoň oslahuje v celku protikomunistické zaměření mnoha milionů současníků. Je jisté, že komunistické pokrytectví v době maďarského povstání ukázalo pravou tvář komunismu snad většině pacifistů, avšak

je pravděpodobné, že se komunismus pokusí o získání nebo alespoň o vnitřní oslabení této skupiny novými triky masové propagandy.

Provedení odzbrojení je možné prakticky jen tehdy, budou-li dány záruky kontroly snížení počtu branných sil a omezení výroby zbrojního průmyslu. Avšak je-li taková kontrola relativně snadná nebo alespoň v celku možná v hustě zalidněném průmyslovém státě se svobodným obyvatelstvem, požívajícím poměrně vysoké životní míry, je taková kontrola nemožná, ba prakticky nemožná, v řídko zalidněné oblasti s obyvatelstvem, jež bylo násilnou cestou osídleno v tomto území. Proto Sověty tak rády navrhuji odzbrojení a intenzivní kontrolu v hustě zalidněné části evropské pevniny, aby mohly prakticky vyřadit z obrany většinu západní Evropy a to zvláště všechny průmyslové kraje evropské pevniny, zatím co by podrobily kontrole v nejlepším případě své evropské satelity a uchovaly si tak velkou většinu evropského Ruska a celou oblast asijskou naprosto bez kontroly.

Sřízlivý rozbor zeměpisných a psychologických předpokladů odzbrojení nám ukazuje naprosto jasně nebezpečí, spočívající v přijetí sovětských návrhů na odzbrojení. K tomu ještě třeba uvážit, že dlouhé působení komunistické hromadné propagandy vytváří určitou zvláštní mentalitu mezi velkými částmi obyvatelstva komunistického bloku. Tato mentalita, vytvořená do značné míry propagací protikladu, nechutí a nenávisti k životnímu stylu Západu, činí uskutečnění podstatnějšího omezení zbrojení obou bloků zcela nepravděpodobným, ne-li nemožným, neboť totalitní blok mocensky silný v jedné části světa ukládá svobodné části světa určitá omezení a jistě povinnosti, jichž se svobodný svět bez ohrožení své existence a svobody prostě vzdát nemůže!

Tomu říkají svobodné volby?

Západem i Východem očekávané volby v Polsku skončily samozřejmým vítězstvím W. Gomułky, resp. Polské sjednocené dělnické strany (t. j. komunistické). Jednotná kandidátka komunistu s Demokratickou stranou a Sjednocenou lid. stranou pod firmou Fronty nář. jednoty, která byla sestavena podobně jako v ČR v r. 1948, obdržela 98,4% hlasů. Pouze 1,6% voličů odmítlo nadiktované kandidátky, to je mnohem méně než v r. 1948 v ČR,

kdy 10,7% voličů protestovalo proti kandidátům Nář. fronty „bílymi listy“. Gomułkova volební parola „demokratický socialismus“ nebyla příliš originální, neboť ji t. č. používá i „Rudé právo“, které podporovalo volbu Gomułky a polských komunistů se stejnou vervou jako rozhlas „Svobodné Evropy“. Opět důkaz toho, že sem tam občas má RFE s komunisty pěče jen shodný názor. Jenže někdy to má poněkud divnou příchuť.

Vás dosti zajímavé. Pokud je mi známo, čsl. odděl. pod pány Peroutkou a Fierem bojuje proti čsl. demokraticko-republikánské ústavě (jak je nazývána zákonem) a tím proti cíli všech Českoslovců doma i za hranicemi. Je tato činnost v soulahu se skutečnými zájmy amerického lidu? Miliony svých svobodmilovných krajanů jistě ocení Vaše jasné prohlášení o této otázce. S nejlepšími pozdravy, jste-li sám demokrat, Váš

Dr. O. K. Oberland.

Netrvalo dlouho a dne 29. 11. 1956 došla z Free Europe Committee tato odpověď:

Drahý Dr. Oberlande!
V zastoupení prezidenta Free Europe Committee rád bych potvrdil příjem Vašeho dopisu z 15. 11. 1956 a podekloval Vám za zaslání novinářských článků pro naši informaci. Lituji, že nesouhlasíte s čsl. vůdci v exilu, kteří tak dlouho a tak věrně spolupracovali s námi a že jim nedůvěřujete. Doufám, že případný úspěch našeho vysílání do Československa umožní zmírnění této nedůvěry.

John F. Leigh.

To je konečně definitivní prohlášení, učiněné jménem prezidenta FEC a jeho obsah nesmí být umlčen někde v registratuře soukromé korespondence, protože patří světové veřejnosti. Zločiny proti demokracii, zločiny proti státu, zločiny proti základním lidským právům a zločiny proti zákonům svobodné, demokratické ČR tedy nic nezměňují v očích této podivné společnosti FEC, která jako by si vzala za cíl dosadit zločince za opětovné diktátory střední Evropy. Svobodní čsl. právníci, znalci ústavního i trestního práva, nedojdou sluchu v RFE. Mr. Leigh měl by pochopit, že nedůvěra v RFE není jen soukromou záležitostí, nýbrž je nedůvěrou všech, kteří se setkali s diktaturou čsl. chráněnců FEC v ČR i v exilu. Nesouhlas s dosavadní linií RFE a nedůvěra k RFE jsou zjevem naprosto všeobecným po celém světě.

Čtenáře bude více zajímat, jaký to případný úspěch vysílání do Československa se očekává? Mílně říkám, Mr. Leigh, povstání na způsob Maďarska? Jste ochoten obětovat krev desetitisíců našich bratrů a sester jen snad proto, aby byl zajištěn příliv dalších uprchlíků?

JEDNOU VĚTOU...

Dr. O. K. Oberland byl pozván jedním z kanadských ministrů k rozmluvě o záležitostech kanadského veřejného života. Jan M. Kolář zaslal v exilu prohlášení, že se rozhodně distancuje od čtvrtletníku „Svědectví“, jehož 1. číslo vydal v USA Pavel Tigrid; Tigrid uvedl, že členy redakce jsou V. Brzorať, J. Horák, J. Jonáš, J. Kárnet, J. M. Kolář, E. Kovtun, R. Luža a M. Povolný; Kolář ve svém prohlášení uvedl, že jeho „příteřský“ podíl na záhlaví časopisu Svědectví byl pouze omylem, kterého hluboce lituje; Svědectví totiž otevřeně hlásá koexistenci Západu s Východem. Fr. Zdražil vydal v Melbourne překlad III. dílu franc. knihy „Radosný pohled do života“ od F. Lelotte, S. J., k níž úvodní slovo napsal Msgr. Václav C. Hradecký z USA. Dr. K. Vlach uveřejnil zprávu, že knihy, jež měly být vydány „Sklizni svob. tvorby“ v r. 1957, vydány asi nebudou pro naprostý nezáměr exilář veřejnosti; do konce listopadu 1956 dostal na první polovinu série jen pouhých 15 objednávek. Otto Hora z Kanady podal na posledním zasedání zastupitelstva Rady svob. Čsl. náhr, aby Rada vypjala povinnou daň exulantů, z níž by asi financovala své veselé zasedání a bujně mejdany; jak se zdá, někteří košičtí frajeři v exilu by si měli říci s Tomkem „Aby nás Pán Bůh při zdravém rozumu zachoval ráčil“. Amer.-čsl. klub v Miami/Florida uveřejnil zprávu, že poslal do Německa 600 potravín, balíků a do Rakouska 200; bylo by jistě prospěšné, kdyby bylo uveřejněno, komu byly ony balíky zaslány, neboť potřebají uprchlíci v Německu o balících něčeho nevědí. Dne 24. 3. t. r. se bude konat v Londýně valná hromada Čs. obce legionářské v exilu; dosavadní pokl. Ústředí ČsOL, Jan Hudec, resignoval a jeho nástupcem je šéft. Jos. Buršík. Vl. Šundová, býv. zaměstnankyně radovského „Sdružení“, byla přijata do RFE v Mnichově. Dr. Kirschbaum, jeden z vedoucích osobností Slov. nář. rady v zahraničí, dostal poštou další dopis, v němž je mu vyhrožováno smrtí, nezaněchal-li „separatistické politické činnosti“; dopis je zakončen slovy: „Prodlužujeme Vám termín do 15. 3. 1957. Nezapomínejte na osud Černáka a Ilrušovského. Po varování přichází čin. Gabčíkovi.“ Jedná se patrně o akci nějakého duševně chorobného člověka. Asistentem strážce majáku na Cape de Caoudie na Kangaroo Island je výtvarník V. Marek. „Der Sudeten-deutsche“ uveřejnil 5. t. m. zprávu, že Miloš Vaněk, redaktor RFE v Mnichově, je přý přes ostré protesty sudetským. soc. demokratů velmi činným u SPD (něm. soc. dem. strana) v Mnichově, zúčastňuje se přý jako řečník schůzí SPD a je přý častým referentem v „Prac. společenství internacionálních socialistů“, jež bylo založeno v Mnichově při SPD. Koncem prosince se dožil Dr. Rud. Lodgman 79 let. Fr. Němec, býv. vyslanec vlády košické, lidové demokratické Národní fronty a dnešní předseda Čs. nář. sdružení v Kanadě, napsal v „Novém domově“ 1. 12. 1956 (v odpovědi p. Haškovi) naprosto nestoudné tvrzení, že „nikdy nebyl velvyslancem vlády Nář. fronty“. Nové vedení Pomoc. výboru pro slovenské emigranty ve Francii: předs. Alex. Matuš, místopř. Fr. Fabiánek a A. Banas, taj. St. Chripko a A. Jankovič, pokl. V. Košovský, tisk. ref. J. Cirák, hosp. ref. P. Manlík, rev. účt. Fr. Figura a R. Aigner. Dr. Jar. Měšťan vydal svazek básní „Utěk do Egypta“. Havlíčkův pomník v Chicagu bude z Douglas parku přemístěn na Český národní hřbitov. Exil vzpomněl sedmdesátin básníka a spisovatele Jar. Durycha, který žije ve vlasti, ale již od května 1945 – kdy v naší vlasti začala řádit košická horda – odmítavě mlčí. Australský „Hlas domova“ napsal 17. 12. 1956 v článku „Eisenhower – voják nebo vojevůdce“, že za II. svět. války „voják Eisenhower jen o chlup minul příležitost stát se také vojevůdcem“. Karel Chládk, který před 2 a půl rokem uprchl letadlem z ČR do Záp. Německa, byl v USA přijat do amer. letectva. V Rakousku zemřel ve věku 92 let známý dermatolog prof. Dr. J. H. Rille, rodák z Brna. Mnichov navštívil hokejista Olda Záborský z USA. Na universitě v Adelaide studují bři. Staškové, J. Fiala, D. Šlerka, J. Pertl, J. Barta, J. Boubela a jiní. Dr. Rud. Hilfl, referent Dr. R. Lodgmana, navštívil v USA kardinála Spellmana, aby hovořil o aféře s falšovanými dopisy Dr. Lodgmanovi; tam mu biskupem Griffythem jasně naznačeno mínění, že i sudet. Němci měli své ruce v oné falšovací aféře – tedy nikoli jen pražský režim. Mezi uprchlíky v Německu se ozývají rozprpčené hlasy, odsuzující svobodnou a nedemokratickou likvidaci radovského „Sdružení“ čsl. uprchlíků, vedeného Jos. Němečkem, uprchlíci se táží, zda kartotky a majetek „Sdružení“ byly zašantročeny novému, najmenovanému, nikým nevolnému „Výboru“, jak o tom kolují zprávy mezi uprchlíky; tato podivná likvidace „Sdružení“ (pokračování na str. 4.)

Jednou větou . . .

(pokračování se str. 4.)

že v USA jsou mezi katolíky pořádány sbírky pro uprchlíky v Německu, že však na př. ve Valce, kde byla nyní na pohřbu své matky, již 2 roky nikdo ze sbírek ničeho nedostal; na to byla uveřejněna 2. 12. 1956 v „Národě“ odpověď, aby se krajané jen nedali odradit, že vše je pečlivě rozdělováno a že dopis pí. Vaníšové je předán k vyřízení Dr. Alex. Heidlerovi a dalšímu českému knězi v Německu, na jehož adresu byly dary zaslány. Zdr. Bumbálek, redaktor maichovského „Illasu exilu“, se nervově zhroutil a byl odvezen do nemocničního ošetření. Na Nový rok 1957 zemřel v Torontě ve věku 38 let kaplan Rud. Neuman, který vyemigroval do Kanady v červnu 1956 z Rakouska; Neuman prožil rovněž 4 roky jako komunistický vězeň na Mírově. Novým farářem osady sv. Antonína v Chathamu Kanada je Dr. Ad. Pelikán z Anglie. Živnostensko-obch. skupina v Kanadě vydává v Hamiltoně měsíční „Zprávy výboru ŽOS v exilu“. Mezi novými uprchlíky z Maďarska je i 6.750 židů, z toho 3.000 žádá o vystěhování do Kanady. Bavorský posl. Dr. Walter Becher uveřejnil ve „Volksbote“ 19. 1. 1957 velmi ostrou kritiku poměrů v RFE v Mnichově. V Mnichově zemřel na mozkovou mrtvici Dr. S. Parma. Do USA emigrují manželé Brotanovi z AFČR v Mnichově, Dr. Jos. Mázek, býv. red. RFE, a šofér Sázel. Sl. Grosová, která se provdala, opouští AFČR v Mnichově a na její místo přijde její matka. Dr. Otto Pick, býv. šéf osob. oddělu RFE v Mnichově, byl do RFE znovu přijat jako překladatel. Dr. Ad. Plachý bude přednášet na právnické fakultě římské university. Ve Švédsku zemřel 30 letý Ján Šembera. Sudetským soc. dem. „Seliger Gemeinde“ ve Stuttgartu připravuje založení „sudetského české diskusní společnosti“. Koncem ledna 1957 se koná ve Vídni jednání o sjednocení sudetského „Landmannschaftu“ v Rakousku s Ilavským svazem sudetským. „Landmannschaftu“ v Rakousku; jednání se nezúčastní Sudetským. prac. společenství, vedené Dipl. Ing. Willy Weberem. Německá vedoucí polit. revue „Der Spiegel“ napsala v posledním čísle r. 1956 v článku „Já jsem lump, pane státní návladní“, že T. G. Masaryk byl rozhodný antisemita. Italský tisk velmi pochvalně referoval o posledních varhanních koncertech Bedř. Janáčka. Německý svaz odborů vydal v Nordrhein-Westfalen spis „Nepřítel demokracie“, kde je jako nepřítel demokracie uveden i Dr. Rud. Lodgman. V Montreálu zemřel starosta Sokola St. Ourba. Jos. Kubacka utrpěl v N. Yorku při dopravní nehodě těžké zranění. Desítky nezaměstnaných exulantů se diví, že na místo úředníka t. zv. Pomocného výboru pro uprchlíky, vedeného Jos. Němečkem, Dr. Stoličkou a Černekem, byl přijat učitel Honeu, který zvolil svobodu teprve před 5 měsíci. Australští „Illas domova“ přinesl 7. t. m. zprávu, že „Svobodná Evropa“ zastavila balonkovou akci do ČSR, Polska a Maďarska. Ing. J. Martinásek, jenž má v Sao Paulo výrobu dámských bluz a koupacích obleků, otevřel vlastní prodejnu a módní salon.

Nové knihy

K. Schultz: „Pochvala svatých patronů českých“. Vydala edice VIGILIE. Řím, sv. 6., 22 stran.

„PRAHA“, sbírka básní K. H. Máchy, Jana Nerudy, Jar. Vrchlického, Ant. Sovy, Jar. Seiferta, O. Theera, Fr. Šrámka, R. M. Rilkeho a J. Čepa o Praze. Vydala edice VIGILIE, Řím, 36 stran.

„KALENDRÁŘ JEDNOTA“ na rok 1957. Seřadil F. A. Ilrobák. Vydala První katolická slovenská jednota v USA. Velmi zajímavý obsah s úplným adresářem slov. kat. ústavů, farností a pracovníků (na 2.500 adres). Obsahově nejlepší kalendář, jaký Jednota kdy vydala. 224 stran.

„Gehebar und Verständigung“. Referáty, přednesené na pasovském sjezdu Ackermann-Gemeinde. Vydal „Verlag Volksbote“. 48 str., DM 1.60.

Tiskový a informační úřad Německé spol. republiky vydal dvě pozoruhodné dokumentární knihy: „Leistung und Erfolg 1956“ (175 str.), a „Deutschland im Wiederaufbau 1956“ (517 str.). Hlavně poslední kniha je dokonalým obrazem vzestupné hospodářské a polit. tendence Záp. Německa, které v r. 1956 dosáhlo zatím svých největších úspěchů a rozšířilo tak svůj základ k dalšímu rozvoji. Rada statistik, přehledných referátů o činnosti jednotlivých ministerstev a dokumentárních fotografií dobře zobrazují práci západoněmecké vlády a jejích úřadů, stejně jako celkovou politickou i hospodářskou situaci v Něm. spol. republice.

Pozn. red. „B“: V této rubrice uvádíme pouze ty knihy, jež jsou nám zaslány.

Zrcadlo exilního tisku

„KŘESŤANSKÁ DEMOKRACIE“ (N. York) listopad-prosinec 1956 v článku „Americká pomoc Titovi“ od Jos. Kalvody: „V čem spočívá (titovsko-chruščevovský) plán na zhořelování Evropy „mírovou cestou“? Je geniálně jednoduchý. Satelitní státy provedou předstíranou revoluci proti Moskvě a vyhlásí svoji „nezávislost“, „národní komunismus“ a omezenou socialistickou „svobodu“. Vytvoří pak blok „neutrálních, nezávislých, národně-komunistických států“ pod vedením maršálka Tita. Současně bude probíhat cílevědomá kampaň za „neutralisování“ států Záp. Evropy a za zrušení amer. voj. bási v Evropě, Africe a v Asii. Za slib odchodu Rudé armády ze satelitních zemí bude požadován odchod amerických vojsk z Evropy a Asie.“

„OSVOBOZENÍ“ (vydává ČSOI. – Londýn) prosinec 1956 v článku „Kořeny zla“ od plk. R. Kokry: „V němž lící sibiřskou anabasi legionářů: „Troufalost a drzost odpadlíků neznaly mezí. V časovém odstupu téměř čtyřiceti let můžeme dnes s klidným svědomím prohlásit, že bolševická vláda by si byla tehdy netroufala, Trocký se Stalinem by se byli nepokusili nás rozebrat, nebýt Arno Haise, Aloise Muny, Dr. Ružičky, Štrombača, Haška a spol. Záměrně špatně jimi informovaná sovětská vláda netušila, na jaký náraz odpór a jak její nákladná a při tom hloupá, přímo idiotská agitace selže. Za to mohla děkovat jediné svým rádcům a oddaným služebníkům ve štábu Ilais-Munovcu, jinak světu se prezentují jako ústřední výkonný výbor čsl. soc. demokratické strany komunistické v Rusku. Pro čs. dobrovolníky před-

stával nejnepravděpodobnější výlupek vši špatnosti, jaké se mohli dopustit lidé nesoucí česká a slovenská jména. Po našich zádech se snažili zajistit si svůj dočasný blahobyt a dosáhnout moci; to byl jejich jediný cíl.“

„NÁRODNÍ STŘED“ (Švestkova skupina Čs. ŽOS – Washington) prosinec 1956 v rubrice „Události činy osudy“: „Různé zprávy potvrzují, že lid v ČSR je silně zaujat proti návratu býv. čs. Němců.“

„ILLAS DOMOVA“ (Melbourne) 17. 12. 1956 v článku „Hrubé chyby spáchaly letos obě strany“: „Spojené státy ztratily v uplynulém roce hodně ze sympatií, které k nim chová značná část světa. Neohrabaná politika na Středním Východě je stála hodně přátel v Záp. Evropě. Pasivní postoj v době maďarské krize je pak zařadil mezi smutně proslulé exponenty mnichovanství.“

„ZPRAVODAJ“ (Sdružení čsl. exulantů – Chicago) prosinec 1956 v článku „Smutná kapitola našeho exilu“: „Ve dnech 10. a 11. listopadu t. r. bylo svoláno zastupitelstvo t. zv. Rady svob. Čsl. v New Yorku. Přes to, že se nesešel dostatečný počet potřebný k jednání a usnášení dle schválených stanov a přes protesty řady přítomných, bylo přikročeno k jednání a dokonce k volbám nového výboru, poněvadž funkční období starého přý skončilo. Stalo se tak na návrh některých přítomných, aby se „jménem revoluce“ jednalo a volilo bez ohledu na pravidla a formality, aby se také opět „jménem revoluce“ vyloučili ti, kteří jsou nepohodlní. A tak se skutečně jednalo, volilo a vylučovalo „ve jménu revoluce“.

Dvě pozoruhodné publikace

Londýnský Ústav Dr. E. Beneše vyexpedoval začátkem t. r. dvě brožury. První brožurou je „Čsl. cesta do Mnichova“ od K. Lisického. Je to poměrně objektivní rozbor situace před Mnichovem, který Lisický ovšem dokázal napsat až teprve r. 1956, tedy teprve pod „aspektem historie“, neboť až do r. 1948 byl profesionálním členem té stejné společnosti, již dnes přisuzuje tentýž Lisický vinu, že „nemožnými bajkami byl krmen národ“ (viz str. 18). Shrnutí brožura je zajímavá, méně však již autor, alespoň z hlediska pevnosti politického charakteru, takže na základě jeho závěru, přý totožnosti s Dr. Benešem, o nutnosti dobrého poměru k Německu, možno mentalitu Lisického ohodnotit jím použitou větou: „Chtěli jsme zpívat s anděly a budeme výt s vlky“. Kdo byl pro Lisického andělem, prozradíme: francouzský politik do r. 1938 a Sovětský lid r. 1948; a kdo je pro Lisického vlkem, ponecháme soudnosti et. čtenáři.

Druhá, větší práce, je od Jaromíra Smutného. „Němci v Československu a jejich odsun z republiky“. Na 129 stranách čteme apologetiku odsunu, jehož je Smutný, jako býv. úředník Dr. E. Beneše, až dodnes věrným zastáncem. Mimo vlastních pramenů uvádí

Smutný hlavně Dr. Beneše a protiněmecký smýšlející Angličanku E. Wiskemannovou. známou svou poslední knihou: „Germany's Eastern frontiers“. Zastávat odsun, jako princip, jdoucí proti křesťanské humanitě, je větší názoru jednotlivce, jeho propagování je však již méně omluvitelné. Konečně naše stanovisko, jež odmítá podobné nelidské represalie, je dostatečně známo. Těžko však můžeme pochopit stanovisko Smutného, jež uvádí v závěru spisu, aniž bychom v něm neviděli následovníka Dr. Sychravy, který byl rovněž vedoucím spolupracovníkem Ústavu Dr. Beneše. Smutný totiž píše doslova: „Přes propast, která nás odděluje od komunistických režimů vládnoucích v Berlíně (pozn. „B“: proč, pane Smutný, nepíšete, že je to jen sovětská zona Berlína?) a v Praze, nemůžeme (pozn. „B“: kdo, včetně Dr. Stáňského, který je rovněž členem Ústavu?) nekonstatovat, že tyto režimy volily k dohodě lepší cestu, nežli kterou jdou političtí radikálové mezi sebou. Němci a jejich ochránci.“ (Pozn. „B“: kteří, pane Smutný?) – Tedy Smutný používá v otázce odsunu pro protikomunistický exil komunistického příkladu! Považujeme za zbytečné práci Smutného dále komentovat.

Svobodná tribuna čtenářů

JAN MACHOVIČ NEBYL DŮSTOJNÍKEM

V posledním čísle Vaší Bohemie v rubrice „Jednou větou“ dočetl jsem se, že p. Ján Machovič odešel z LSCO do RFE. Potud je to v pořádku. To však, že jmenovaný byl kapitanem ve slovenské armádě, je nesmysl. Jistě víte, že důstojníkem ve slov. armádě mohl být jedině maturant. Po 1 roce voj. služby u jednotky musil se ti maturanti, kteří chtěli zůstat u armády jako aktivní důstojníci, podrobit různým psychologickým zkouškám. Teprve pak mohl být přijat do voj. akademie. Pan Machovič nemá ani maturitu, nebyl nikdy ve voj. akademii a rovněž nikdy nebyl důstojníkem slov. armády. Pan Machovič byl pouhým žandarem (četníkem).

V. D., Německo.

PRVNÍ NÁR. SOC. SS JEDNOTKY

Čs. nár. socialisté tvrdí, že jejich strana byla a je demokratická. A přece památka slova J. V. Klobáče, zakladatele a dlouholetého předsedy nár. soc. strany v ČSR, jež pronesl, když v Německu se uchopil moci nár. soc. Adolf Hitler, zněla: „Adolf Hitler okopíroval program čsl. nár. socialistů“. A skutečně v r. 1933 Klobáček dal základ k nár. soc. SS (Strážce svobody) a k pracovním táhorům. První SS jednotky pochodovaly Prahou po vojenskou v šedých uniformách a první t. zv. „Praporek práce“ stavěly v Praze Masarykovu stadion na Strahově. Plat 35.– Kč týdně a volná uniforma, polní surovování (kuchyně přímo na pracovišti). Tenkrát bylo v ČSR celkem 600.000 nezaměstnaných a pražský primátor Zenkl dal vyplácet rodinám týdně 10.– Kč podpory v nezaměstnanosti, čemuž nezaměstnaní říkali „žebračky“.

Co říkali včera?

„Naznačil jsem zcela srozumitelně, že každý čsl. občan, který chápe dosah nebezpečí, které nám hrozilo, a dnes, bohužel, opět hrozí z Německa, a který dobře porozuměl politice Masarykově a Benešově, uzná, jak důležité bylo pro Vás i pro nás, aby v Praze byla první právě Rudá armáda, a aby tak naše spojení se sovětským Ruskem bylo zpečetěno přímým stiskem ruky dvou bojovníků, kteří, byť za různých podmínek, přece jen každý podle svých sil hojovali proti společnému strašnému nepříteli, který usiloval o jejich bezživosti. K tomu není třeba u nás v Československu, aby člověk musel být bezpodmínečně komunistou, tomu rozumí převážná většina našeho národa velmi dobře. Jsou ovšem i u nás někteří, kteří tomu nerozumějí, lépe řečeno nechťejí rozumět, ale ti opravdu nejsou vážným nebezpečím, s těmi bychom si věděli sami rady, věřte mi!“ – (Dr. Jar. Drábek v článku „Dopis panu plukovníku Roganovovi a jeho přátelům“, uveřejněném v „Dnešku“ dne 5. 2. 1948, jenž tehdy řídil Ferdinand Peroutka.)

„Jsem postojem a svojí obětí zachránil jsem Národní frontu pro období budovatelské. Jsme tedy nejen jejími tvůrci, ale její mocnou oporou.“ – (Jul. Firt při projevu na valném sjezdu nár. socialistické strany v Praze dne 1. 3. 1947. Tentýž Firt, který je dnes ředitelem čsl. oddělu RFE v Mnichově.)

ERDÉ:

NOVOROČNÍ CHORÁL KOŠICKÝCH FÍZLŮ A PŘIKRČENÝCH SLUŽEBNÍKŮ

Bouří to dnes bouří na exilním nebi, chorál novoroční korytáři pěj:

Aby nás Pán Bůh miloval, miloval, žláby uchoval, platy dal, platy dal, nic nežádáme, jenom to samé.

aby nás Pán Bůh miloval, miloval, žláby uchoval, platy dal, platy dal.

Naše harva narudlá a rudá, naše heslo, podraz ůbeba druha, koho chleba jíš, toho píseň zpívej, na zásady kašli, do dlaně se divej.

Jen tak přijdeš v světě dál – včera za rubl a dnes za dolar!

CHARLES J. KERSTEN V TORONTÉ

Charles J. Kersten, býv. US kongresník a předseda senátního výboru pro vyšetření viny na zkomunisoání střední Evropy a tudíž i ČSR, navštívil Toronto. Na jeho počest byl v King Edward Hotel uspořádán přátelský večerek, jehož se zúčastnili i zástupci SČDF. Na dotaz ohledně viny na zkomunisoání ČSR, pokud se týká polit. spolupracovníků Dr. E. Beneše, Charles J. Kersten prohlásil: „Ano, vyšetřoval jsem několik býv. členů čsl. vlády, kteří byli v posledním exilu v Londýně kolem Dr. E. Beneše. Vyšetřování jen potvrdilo, že pomáhali nastolit režim, který se Sovětskému svazu líbil. Stačí jen, když vezmeme do rukou různé politické brožury, jejichž jsou autory, a jejich kolaborace s komunisty se nám stává lépe viditelnou.“

PROČ NEVOLILI SVOBODU?

Proč nezůstal žádný z čsl. olympijské výpravy v exilu, vysvětluje výrok jednoho z předních a oblíbených čsl. olympioniků, jenž v Melbourne prohlásil: „Nikdy bych nedopustil, aby mě jméno se stalo reklamou těch politických exilních zkrachovalců, kteří k nám přivedli rudé, kolaborovali s nimi a částečně ještě kolaborují!“

SEZNÁMENÍ

Slušná, sympatická, nevinně rozvedená 33 letá hezdká paní, 163 cm vys. blondýnka z dobré rodiny (nyní v Německu), přála by si poznati slušného českého krajana v Evropě nebo v záměru za účelem sňatku. Dopisy do adm. t. l. pod zn. „Osamělá“.

BOHEMIA, list Českých demokratických federalistů, vychází jednou měsíčně. Redakce: Köln-Ehrenfeld, Hansemannstr. 54-58, telefon 558 38. Návrhové hodiny: pondělí – pátek od 14 do 15 hodin. Vedoucí redaktor a odpovědný zástupce listu Fr. Janík-Horák. Majitel a vydavatel V. Pekelský. Příspěvky se nevracejí a nehonoriují. – Toto číslo bylo vydáno 28. ledna 1957. Tiskem vlastním.

PIŠTE NÁM, JAK SE VÁM „BOHEMIA“ LÍBÍ!